

Oponentský posudek na bakalářskou práci Lucie Večeřové

Raníndranáth Thákur a Československo

Praha 2012, 44 s.

Autorka bakalářské práce si klade za cíl popsat vztah slavného bengálského básníka k Československu, které on během svého života navštívil dvakrát a udržoval přátelské vztahy s několika českými indology a umělci. Vycházela přitom z literatury, která pojednává o politické a ekonomické situaci v Indii (Strnad a kol., *Dějiny Indie*) a v Čechách/Československu (kolektiv autorů, *Dějiny země Koruny české*) a také z několika životopisných studií o Thákurovi (Kripalani, Lesný, Zbavitel).

Práce je formálně dobře strukturována. Po úvodní části (kap. 1), ve které popisuje svůj záměr a východiska, podává básníkům stručný životopis (kap. 2, s. 9-15). V následující části pojednává o politické situaci v Indii a v Česku/ČSR v období básnickova života – 1861-1941 (kap. 3, s. 16-21) a jeho kontakty s významnými osobnostmi z Čech: Lesný, Winternitz, Janáček, Hněvkovský, Ganguliová (kap. 4, s. 22-34).

Po obsahové stránce se této práci dá vytknout několik nedostatků. Některé údaje z politických dějin obou států, které diplomantka uvádí, nejsou tak důležité pro definování vztahů Thákura k Čechám. Podstatné je však shrnutí na s. 21 o podobném osudu Indie a Čech/ČSR jako země, které dlouho byly pod cizí nadvládou, což pak způsobilo obrozenecké tendence a vedlo k samostatnosti. Autorka naznačuje, že podobné politické podmínky přispěly k vzájemnému porozumění mezi kulturními elitami obou národů.

Je chvályhodné, že v příloze vypracovala seznam Thákurových děl v podobě přehledné tabulky i s prepisy názvů tak, jak je podávají ve svých studiích Lesný a Zbavitel. Této bakalářské práci však chybí bibliografické zpracování všech překladů Thákurových děl z bengálštiny a angličtiny do češtiny. Tady je dost důležité nakladatelství Šnajdr z Kladna, které jako první v meziválečném období popularizovalo jeho dílo v ČSR, jakož i činnost dalších překladatelů, kromě uvedených, ale toto diplomantka opomenula. Bibliografický seznam by si zasloužila také veškerá díla českých autorů, která pojednávají o básníkovi, včetně vědeckých statí a novinových článků.

Práce má i grafické, tj. pravopisné nedostatky. Zatímco na některých místech respektuje délky v původním textu a při přepisu do češtiny označuje i dlouhé ó a é, na jiných místech to nečiní. Tak např.: s. 11 Sádhaná, Áločaná, Samáločaná, Čithipatrá; s. 12. Denápáoná, Khátá, Čitrángadá; s. 13,14 Sádhaná s. 18 *Bandé mátaram*, zatímco na jiných místech délky chybějí: s. 13 Muktheadhára, Rathdžátra, Gora; s. 15 Šešer kabita; s. 10 Sandhjasangít; s. 22, 24. Sádhana; s. 14. Muktheadhára, Rathdžátra, Gora, s. 16, 18 Mahátma atd.

Názvy děl autorka uvádí kurzívou, ale není v tom důsledná, např.: s. 12 v Oběti, Drsné a jemné, s. 23 Gítáňdžali, Záhradník, s. 24 Sádhaná atd. Na s. 14 by sanskrtská fráze „jatra višvam bhakti ékánídam“ měla být napsána kurzívou, jakož i sanskrtské termíny, např. šuddhi na s. 18 atd.

Bakalářská práce slečny Lucie Večeřové je, i přes uvedené nedostatky, dobrým a uceleným popisem Thákutova vztahu k ČSR. Zachycuje ty nejpodstatnější body v jeho kontaktech s českými indology a umělci té doby. Používá i jejich vzájemnou korespondenci jako zdroj svých informací a deskripci oživuje uváděním veršů a částí dopisů v českém překladu.

Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji jako velmi dobrou.

V Praze, 7.9.2012

Svetislav Kostić